BEN MILLER

HET MEISJE DAT IN EEN SPROOKJE VIEL

TEKENINGEN VAN EMANUEL WIEMANS

EEN

Lana verveelde zich. De regen was eindelijk opgehouden, maar er was niemand om mee te spelen.

Meestal bedacht haar oudere broer Harrison allerlei fantastische spelletjes: ridders van de ronde tafel bijvoorbeeld, of soldaten en zombies. Maar sinds hij op de middelbare school zat, was Harrison veranderd. Hij was Serieus geworden. Het was ook voor hem vakantie, maar het enige wat hij deed was op zijn kamer zitten en huiswerk maken.

Na het ontbijt had Lana aangeklopt om te vragen of hij wilde spelen in de boomhut. Hij had gewoon voor haar neus de deur weer dichtgedaan zonder een woord te zeggen.

Tien minuten later, toen ze was teruggegaan om te zien of hij van gedachten veranderd was, hing er een groot vel papier op zijn deur waarop stond:

HIER WORDT ZEER BELANGRIJK HUISWERK VERRICHT.
NIET STOREN.

Het meisje dat in een sprookje viel 1-180_DEF.indd 9 28-08-2026 11:23

Dit is vast voor ouders, dacht Lana. Hij zit natuurlijk heimelijk te hopen dat ik hem kom vragen of hij wil spelen…

Deze keer besloot ze niet te kloppen. Ze zag Harrison aan zijn bureau zitten, gebogen over de boeken en papieren die voor hem lagen.

'Heb je het papier niet gezien?' zei hij zonder op te kijken. 'Wat moet je?'

'Ik wou graag weten of je zin hebt om te spelen?'

Harrison keek nog steeds niet op.

'We kunnen doen wat jij wilt. Boksen, piraatje, politie en boef. Maakt niet uit!'

Harrison slaakte een diepe zucht en legde zijn pen neer. Hij deed zijn bril af en kneep in zijn neus. Lana zag dat haar vader weleens doen. Harrison dacht zeker dat hij er zo heel volwassen en belangrijk uitzag.

'Lana,' zei hij, 'ik heb geen tijd meer om te spelen. Weet je wat een hoefijzermeer is?'

Lana had geen idee.

'Dat is een speciaal soort meer dat ontstaat als een rivier te veel kronkelt. Nou ja. Daarover ben ik dus aan het lezen. Ik heb het druk.'

'Misschien erna?' opperde Lana.

Harrison fronste zijn wenkbrauwen. 'Nou… na die hoefijzermeren moet ik leren over Archimedes.'

Lana keek haar broer uitdrukkingsloos aan.

'Iemand uit het oude Griekenland,' zei Harrison. 'Hij is zeg maar de eerste wetenschapper.'

'Klinkt leuk,' zei Lana, al meende ze er helemaal niks van. Ze probeerde niet teleurgesteld te kijken. Dat lukte niet.

Het meisje dat in een sprookje viel 1-180_DEF.indd 10 28-08-2026 11:23

Harrisons gezichtsuitdrukking werd zachter. Hij miste hun avonturen ook wel een beetje. Lana was altijd ergens voor in, het maakte niet uit welk spel het was. Er waren weinig politiemensen zo gedreven om de orde te handhaven en er waren weinig zombies zo vastbesloten om de menselijke beschaving te vernietigen als zijn kleine zusje.

'Sorry,' zei hij. 'We gaan gauw weer een keer iets doen, oké? Beloofd!'

Maar Lana wist dat het niet waar was.

* * *

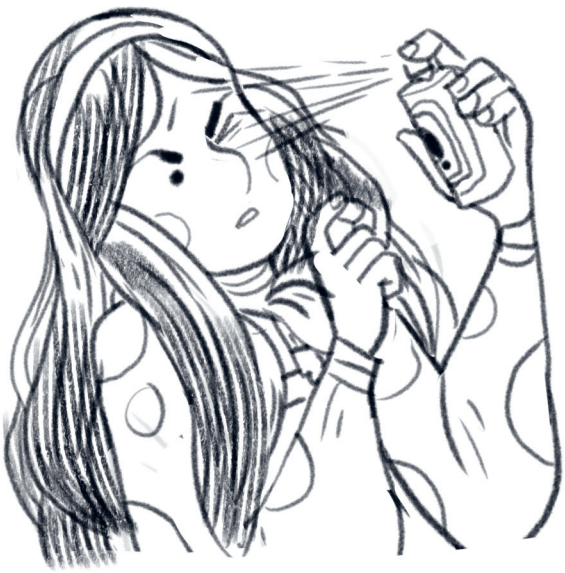
Het was tijd voor drastische maatregelen.

Als Lana zichzelf echt wilde opvrolijken, was er één plek waar ze het liefst naartoe ging: haar moeders toilettafel, waar haar parfumflesjes stonden. Lana mocht daar eigenlijk niet mee spelen. Maar er was iets magisch aan al die flesjes met hun vreemde namen en bijzondere vormen en dat kon ze moeilijk weerstaan. Ze sloop haar ouders' slaapkamer binnen en liet haar blik over de verzameling flesjes gaan. Ze bekeek ze een voor een. Haar ogen bleven hangen bij een langwerpig flesje van paars, geslepen glas, met daarop een etiket waar met gouden krulletters het woord 'betovering' op geschreven was. Voorzichtig haalde ze het dopje eraf en snoof diep.

Plotseling klonk haar moeders stem heel dichtbij. 'O, gelukkig! Het regent niet meer!'

Geschrokken probeerde Lana het dopje op de fles te doen en spoot per ongeluk wat parfum in haar linkeroog.

Het meisje dat in een sprookje viel 1-180_DEF.indd 11 28-08-2026 11:23

‘Au!’ riep ze uit. Ze drukte haar gezicht in de holte van haar elleboog.

Haar moeder stak haar hoofd om de hoek. Ze fronste, stak haar neus in de lucht en snuffelde. ‘Wat is dat voor geurtje? Is het parfum?’

‘Ik ruik niks,’ zei Lana. Snel verborg ze het flesje achter haar rug. Haar oog deed zeer en er rolde een traan over haar linkerwang.

‘Gaat het?’ vroeg haar moeder bezorgd.

Opeens snapte Lana het. Haar moeder dacht dat ze verdrietig was.

‘Harrison wil niet met me spelen,’ zei ze. Ze trok een treurig gezicht.

Haar moeder knikte langzaam. ‘Ik weet het,’ zei ze. ‘Hij heeft stress over zijn examens.’

‘Waarom?’ vroeg Lana. ‘Hij zit nog maar in de brugklas. Het duurt nog eeuwen tot zijn examens!’

‘Hij wil zich gewoon goed voorbereiden,’ zei haar moeder met een bezorgde klank in haar stem. ‘Je weet hoe hij is.’

‘Ik mis hem.’

‘O, Lana, wat naar voor je.’ Haar moeder spreidde haar armen en gaf Lana een dikke knuffel. Nu kreeg Lana echte tranen. ‘Je broer wordt groot. Dat is er aan de hand, snap je?’

Nu Lana was gaan huilen, merkte ze dat ze niet meer kon stoppen.

‘Weet je wat? We gaan naar buiten om jou weer een beetje op te fleuren,’ zei haar moeder ferm. ‘Kom, ga je mee naar Grimm?’

‘Waarheen?’

‘Da’s echt iets spannends,’ zei haar moeder ernstig. ‘Vannacht is er vanuit het niets een supermarkt gekomen op het veldje! Ik zag het vanmorgen bij het wandelen.’

Lana zuchtte teleurgesteld. ‘Het is vakantie,’ zei ze. ‘Ik wil léúke dingen doen. Supermarkten zijn niet leuk.’

‘Kom op,’ antwoordde haar moeder. ‘Je mag iets uitzoeken.’

Lana spitste haar oren. ‘Wat voor iets? Een boek?’ Als ze dan geen leuke avonturen met Harrison kon beleven, kon ze met een nieuw boek in elk geval lézen over verre landen en spannende ontsnappingen.

Het meisje dat in een sprookje viel 1-180_DEF.indd 13 28-08-2026 11:23

‘Als je dat graag wilt hebben, prima. Ik ga even naar beneden om tegen papa te zeggen dat we naar buiten gaan. Als jij zo ook beneden komt, staan hopelijk al mijn parfums weer op de plek waar ze horen.’

Lana probeerde onschuldig te kijken.

‘Inclusief het flesje dat je achter je rug houdt,’ zei Lana’s moeder met een luchtig glimlachje.

Het meisje dat in een sprookje viel 1-180_DEF.indd 14 28-08-2026 11:23

TWEE

Als er iets te zeggen viel over Little Hilcot, het dorpje waar Lana woonde, dan was het dit: er veranderde nooit iets. Toen ze vanaf hun huis de heuvel af reden, zag alles er akelig bekend uit. Daar was de oude vertrouwde rode brievenbus, die de wacht hield bij de dorpswinkel, en daar stonden de scheve huisjes op een rijtje – ze leken ieder moment te kunnen omvallen tegen de kleine dorpsschool. En tot slot stond daar Hilcot House, met zijn hoge taxushaag, waar de familie Gatcombe elke zomer het dorpsfeest organiseerde.

Maar toen ze de bocht namen die naar het grasveld leidde, kon Lana haar ogen bijna niet geloven. Haar moeder had gelijk: daar waar gisteren alleen maar gras was geweest, dat wist Lana zeker, daar stond nu een supergrote nieuwe supermarkt. Een gloednieuwe asfaltweg leidde hen onder een keurige bakstenen poort door, naar een kolossale parkeerplaats waar her en der netjes bomen en struiken geplant waren.

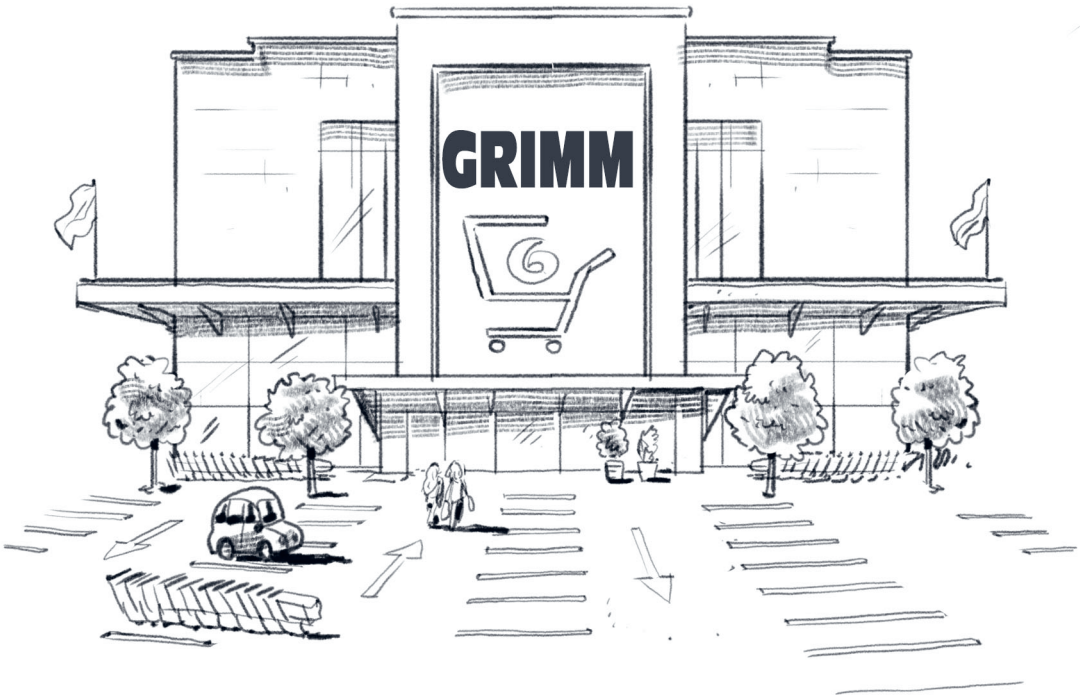
'Nou, wat zeg je ervan?' vroeg Lana's moeder. Ze parkeerde op een onlangs gemarkeerd parkeervak en zette de motor af.

Het meisje dat in een sprookje viel 1-180_DEF.indd 15 28-08-2026 11:23

‘Waar komt dát allemaal opeens vandaan?’ Lana keek omhoog naar het glimmende nieuwe gebouw.

‘Ik weet het niet. Misschien hebben ze het tijdens dat slechte weer gebouwd, toen iedereen binnen bleef. Maar hoe ze dat ooit voor elkaar hebben gekregen zonder dat het iemand is opgevallen…’ Lana’s moeder zweeg verbaasd. ‘Nou ja. Ga je mee een kijkje nemen?’

Ze stapten uit de auto en liepen naar de ingang. Lana’s moeder maakte een karretje los uit een enorm lange rij

gloednieuwe winkelwagentjes en ging naar binnen door de zoevende automatische deuren.

Toen Lana haar eindelijk had ingehaald, was ze haar karretje aan het volladen met grote pakken toiletpapier.

'Moet je dit zien!' kirde haar moeder. 'Achtenveertig rollen voor de prijs van vierentwintig. En drielaags! Dit moeten we meepakken nu we de kans nog hebben. Zodra het bekend raakt wordt het hier stampvol!'

'Nou, super zeg!' Lana probeerde enthousiast over te komen. 'Maar hebben we echt zo veel wc-papier nodig?'

'Wat is dit?' klonk haar moeders stem opgetogen. 'Koop negentien doosjes aluminiumfolie en krijg de twintigste gratis! Dat is ongelooflijk voordelig!'

'Mag ik de boekenafdeling gaan zoeken?' vroeg Lana.

'Dit kan niet kloppen…' mompelde Lana's moeder, die helemaal opging in haar eigen wereld. 'Zesendertig zakken barbecue-briketten voor de prijs van dertig? Ik vraag me af of dat een typefout is.'

Lana stond op het punt te zeggen dat ze geen barbecue hadden, maar bedacht zich. En terwijl haar moeder verder winkelde, kneep ze er zachtjes tussenuit…

* * *

Grimm bleek enorm groot te zijn. Lana wandelde doelloos door de afdeling Groente en Fruit, verdwaalde tussen de eindeloze schappen Brood en Gebak en kwam terecht bij Jam en Fruitconserven, die overging in Koekjes en Ontbijtproducten. Daarna baande ze zich een weg door de afdeling Diepvriesmaaltijden, om vervolgens weer uit

Het meisje dat in een sprookje viel 1-180_DEF.indd 17 28-08-2026 11:23

te komen bij de afdeling… Groente en Fruit. De planken en koelvakken die aan het gangpad grensden waren tweemaal zo hoog als zijzelf. Wat het vinden van de afdeling Boeken betreft begon Lana het somber in te zien.

Ze overwoog iemand om hulp te vragen, maar er waren geen andere klanten en er was ook geen personeel. Het was leeg bij de kassa's en er was niemand bij de afdeling Delicatessen. In de drogisterij-afdeling en het café was het stil. Heel even dacht Lana iemand te zien die de vriesvakken vulde, maar dat bleek haar moeder te zijn die dozen diepvriespizza's in haar tjokvolle winkelkarretje laadde.

Lana stond op het punt haar zoektocht naar boeken op te geven, toen ze een merkwaardig, schuifelend geluid hoorde dat uit een gangpad aan de andere kant van de winkel leek te komen.

'Kippestik!' raspte een hoge, nasale stem. 'Rippende snippende kippestik!'

Nieuwsgierig sloop Lana naar voren. Daar zag ze een buitengewoon vreemd persoon op zijn tenen staan, die met gestrekte armen een poging deed een groot in rood leer gebonden boek terug te zetten op een hoge plank. Hij was ongeveer zo groot als Lana, maar hij zag er stukken ouder uit – ongeveer zo oud als Lana's opa. Hij droeg een kastanjebruine overall, afgezet met stijlvolle gouden biezen. Hij had bruine kraaloogjes, zijn neus en oren waren enorm en hij had een groot kaal hoofd dat bezaaid was met wratten.

'Blijf daar niet zo staan, kind!' blafte hij haar toe. 'Help eens even!'

Het meisje dat in een sprookje viel 1-180_DEF.indd 18 28-08-2026 11:23

Lana sprong naar voren en zette haar handen tegen de rug van het boek, vlak naast de handen van het mannetje. Zijn nagels waren lang en gelig.

'Duwen!' snerpte het kleine oude mannetje. 'Harder!'

Lana verzamelde haar krachten om te gaan duwen, maar het boek was extreem zwaar. Voor ze besefte wat er gebeurde, tuimelde ze achterover en lag ze op de grond. Het zware boek lag opengeslagen over haar borstkas.

'Je laat het vallen!' siste het ventje.

'Sorry,' zei Lana, terwijl ze onder het boek vandaan kroop. 'Ik deed echt mijn best…'

Terwijl ze dat zei viel haar blik op een van de tekeningen in het boek. Het was een heks, met een lange neus en een spitse kin, en ze stond midden in een verwilderd bos.

'Geen gegluur!' snauwde het oude mannetje terwijl hij het boek greep. Zijn gezicht kwam dicht bij het hare en Lana kon de witte borstelhaartjes in zijn neusgaten zien zitten. 'Ik zet het op een hoge plank, uit de buurt van nieuwsgierige aagjes zoals jij.'

Zijn vreemde gedrag maakte Lana alleen maar nieuwsgieriger.

'Waarom moet het ergens staan waar niemand erbij kan? Wat staat erin?'

'Sprookjes,' zei het mannetje, terwijl hij het boek tegen zijn borst klemde. Het leek wel of hij bang was dat Lana het van hem zou afpakken.

Sprookjes? Nu was Lana pas echt geïnteresseerd! 'Mag ik eens kijken?' vroeg ze. 'Ik mag een boek uitzoeken, en ik ben dol op sprookjes.'

Het meisje dat in een sprookje viel 1-180_DEF.indd 19 28-08-2026 11:23

‘Niet op deze, echt niet.’ Hij keek haar streng aan. ‘Dit zijn échte, eeuwenoude sprookjes, ze zijn veel te eng voor jou. Je kunt beter zoiets nemen.’ Hij wees naar een prentenboek op de onderste plank. Het zag er saai uit. ‘Het heet “Sloffie Sleepboot zet door”. Een groot schip gaat stuk en een kleine sleepboot probeert het naar de kust te trekken. Maar het grote schip is heel zwaar, te zwaar eigenlijk, voor dat kleine sleepbootje.’

‘En wat gebeurt er daarna?’ vroeg Lana.

‘Nou, hij blijft het proberen en uiteindelijk lukt het.’

‘Oké.’ zei Lana. Óf het verhaal is saai, of hij vertelt het niet goed, dacht ze bij zichzelf.

‘Geloof me,’ zei het mannetje. Hij duwde haar naar het prentenboek. ‘Daar ben je vast veel blijer mee. Kijk maar eens. Zie je? Allemaal vrolijke, prettige, veilige plaatjes.’

Hij draaide zich om zodat hij met zijn rug naar Lana stond, ging weer op zijn tenen staan en tilde het grote rode sprookjesboek naar de hoogste plank waar hij bij kon. ‘Ziezo. Opgeruimd staat netjes.’ Zonder verder nog iets te zeggen liep hij het gangpad uit, sloeg een hoek om en verdween uit het zicht.

Lana wachtte even. Toen keek ze vlug om zich heen, strekte zich uit, trok het rode boek van de plank en maakte zich uit de voeten om haar moeder te gaan zoeken. Als dat kleine ventje de sprookjes zo graag bij haar wilde weghouden, dan moesten ze wel goed zijn.

Lana was nog niet weggelopen of het mannetje keek om de hoek. Er verscheen een klein glimlachje op zijn gezicht.

Het meisje dat in een sprookje viel 1-180_DEF.indd 20 28-08-2026 11:23

‘Als je wilt dat een kind iets gaat lezen…’ fluisterde hij voor zich uit, ‘dan moet je zeggen dat dat verboden is.’

* * *

‘Wat heb je daar in vredesnaam?’ vroeg haar moeder bij de kassa. Er zat niemand, maar toch had ze alles op de lopende band gelegd.

‘Het is een sprookjesboek,’ zei Lana trots. ‘Deze wil ik graag, alsjeblieft.’

‘O…’ zei Lana’s moeder. Ze niesde zes keer achter elkaar. ‘Stof,’ zei ze met krakende stem. Ze niesde weer, elf keer achter elkaar. ‘Weet je zeker dat het te koop is? Het ziet er heel oud uit.’

‘Eh…’ Lana aarzelde.

‘Kan ik u van dienst zijn?’ zei een bekende stem. Lana’s moeder maakte een sprongetje van schrik. Daar, bij de kassa, zat het oude mannetje. Ditmaal had hij een donkerbruine snor en droeg hij een wit overhemd met een kastanjebruin vest, een kastanjebruin-gouden stropdas en een gouden hoedje zonder rand.

‘Goeiedag,’ zei Lana’s moeder. ‘Mijn dochter wil dit boek graag hebben, maar het is niet geprijsd.’

‘O, wil ze dat?’ Het mannetje keek Lana doordringend aan. ‘Hoe oud is ze?’

‘Negen,’ verkondigde Lana.

‘Een jonge negen? Of een wat oudere?’

‘Pardon?’ zei Lana’s moeder. ‘Wat maakt dat uit?’

‘Deze sprookjes zijn niet geschikt voor een jonge negenjarige. Een wat oudere zou misschien net kunnen.’

Het meisje dat in een sprookje viel 1-180_DEF.indd 21 28-08-2026 11:23

‘Aha,’ zei Lana’s moeder, die er een enorme hekel aan had als haar gezegd werd wat ze al dan niet moest doen – en al helemaal als dat gezegd werd door een vreemde. Ze sloeg het boek open en bekeek de inhoudsopgave. ‘O, ja,’ zei ze met een glimlach. ‘Ik was dol op deze sprookjes toen ik klein was. Deze nemen we, dank u wel.’

‘Zoals u wilt, mevrouw,’ zei het ventje. ‘Maar kom er niet mee aan dat ik u niet gewaarschuwd heb. Dat maakt dan vijfentwintig cent.’

Lana’s moeder staarde hem aan.

‘Maar met uw introductiekorting,’ zei hij, opgewekt glimlachend, ‘kan ik er twintig van maken.’

Toen Lana en haar moeder de supermarkt verlaten hadden, grinnikte het mannetje bij zichzelf. ‘En als je wilt dat een volwassene iets koopt, maak het dan goedkoop.’

Het meisje dat in een sprookje viel 1-180_DEF.indd 22 28-08-2026 11:23

DRIE

‘Wil je me voorlezen?’ vroeg Lana toen ze die avond door haar moeder in bed gestopt werd. ‘Uit mijn nieuwe sprookjesboek?’

‘Natuurlijk,’ zei haar moeder nadat ze uitgeniesd was. ‘Eens zien wat we hebben… Hans en Grietje, dat gaat over een jongetje en een meisje die verdwaald raken in het bos en een huisje van snoep vinden.’

‘Wat een geluksvogels!’ zei Lana. ‘Zo’n huisje wil ik ook wel!’

‘Ah, ja, dat dachten Hans en Grietje ook. Maar het was een valstrik.’

Lana sperde haar ogen open. ‘Een valstrik?’ vroeg ze.

‘Het huis is van een heks, en als de kinderen de snoepjes proberen op te eten vangt ze hen en dan ontdekken ze dat, eh…’ De stem van Lana’s moeder stierf weg.

‘Dat wat?’

‘Dat ze hen wil opeten,’ zei haar moeder resoluut. ‘Het is een beetje een eng verhaal. Laten we anders maar niet Hans en Grietje doen. Maar deze dan: Repelsteeltje?’

‘Repel-watte?’ vroeg Lana.

‘Repelsteeltje. Kijk, hier is een plaatje van hem.’

Het meisje dat in een sprookje viel 1-180_DEF.indd 23 28-08-2026 11:23

Haar moeder keerde het boek om zodat Lana kon kijken. Daar op de pagina zag ze een ouderwetse foto van een bekend persoon.

'Dat is die meneer van de supermarkt!'

Lana's moeder lachte. 'Hmm, ja, hij lijkt er wel een beetje op, hè?'

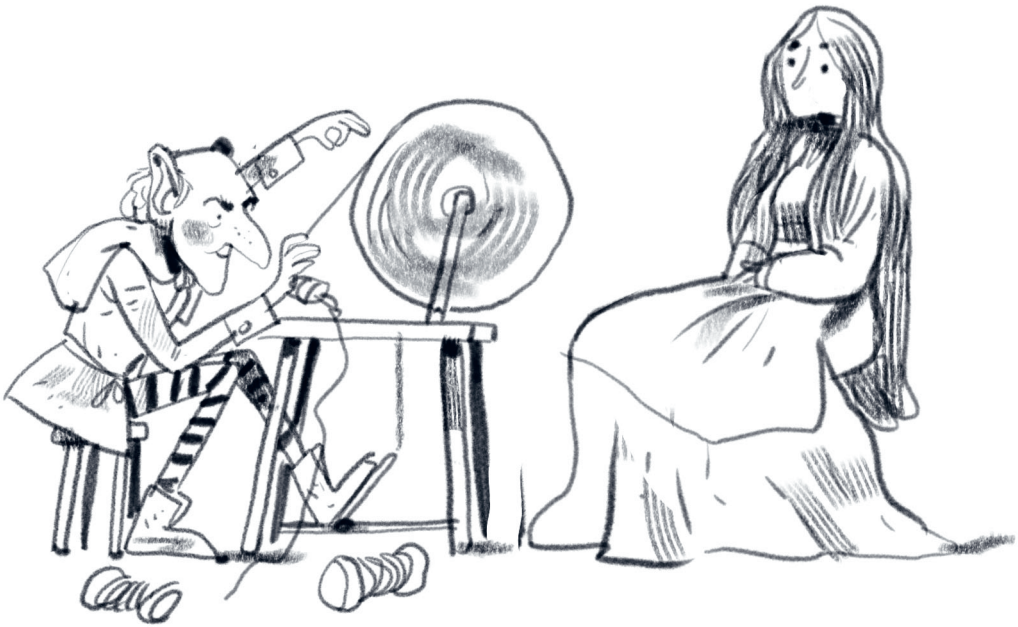
'Hij líjkt er niet op, hij ís het.'

'Natuurlijk, liefje,' zei haar moeder achteloos.

'Hoe dan ook, daar zit hij, van stro goud te spinnen.'

'Wie is het meisje?' vroeg Lana.

'De molenaarsdochter,' zei haar moeder. 'Wat ik me van het verhaal herinner, is dat haar vader aan de koning vertelde dat zij van stro goud kon spinnen, wat een leugen was. Hij zat gewoon op te scheppen. Dus de

koning sluit de molenaarsdochter op in een kamer die vol ligt met stro en zegt dat hij haar, als ze in de ochtend niet alles tot goud gesponnen heeft, eh…'

'Ja?' zei Lana. 'Wat doet hij dan?'

'Dat hij haar dan vermoordt,' zei haar moeder.

'Vermoordt!'

'Ja.' Lana's moeder begon zich af te vragen of dat mannetje bij de kassa misschien gelijk had gehad. Waren die sprookjes eigenlijk wel geschikt voor Lana? 'Weet je wat, laten we een ander boek zoeken om voor te lezen vanavond, goed? Iets vrolijkers.'

'Maar wat gebeurde er nou met die molenaarsdochter?' vroeg Lana.

'Nou…' zei haar moeder aarzelend. 'Nadat de koning is weggegaan, verschijnt Repelsteeltje. Hij biedt aan voor het meisje al het stro tot goud te spinnen, als zij hem haar ketting geeft. Zij stemt toe, en hij spint al het stro tot goud. Maar de volgende ochtend is de koning zo onder de indruk van al dat goud dat hij het meisje niet vrijlaat. Hij sluit haar op in een nog grotere kamer, met nog meer stro erin, en zegt haar dat ze het nog een keer moet doen.'

'En komt dat kleine mannetje weer terug?'

'Ja, en hij helpt haar nog een keer. En deze keer wil hij… even denken… haar ring hebben. Ja, dat was het, haar ring.'

'En laat de koning haar daarna vrij?'

'Eh, nee, eerlijk gezegd niet.' Haar moeder keek weer een beetje ongemakkelijk. 'Hij sluit haar weer op, in een nóg grotere kamer, met een werkelijk absurd grote

Het meisje dat in een sprookje viel 1-180_DEF.indd 25 28-08-2026 11:23

hoeveelheid stro, en zegt haar dat ze het nog eens moet doen. Deze keer heeft ze niets meer om aan dat mannetje te geven, dus daarom vraagt hij om haar eerstgeboren kind.' Lana's moeder bladerde door het boek. 'Dit is ook niet echt een vrolijk verhaal. Weet je zeker dat je niet een ander boek wilt?'

'Ja,' zei Lana. 'Deze klinken veel spannender dan wat we anders lezen. En dit verhaal dan?' Lana wees naar het plaatje van een beeldschoon meisje dat lag te slapen op een bed waar rozen omheen groeiden.

'Dat is Doornroosje,' zei Lana's moeder. 'Die ken je toch zeker wel?'

Lana schudde haar hoofd. Die kende ze niet.

'Dat was een van mijn lievelingssprookjes toen ik klein was. Ik denk niet dat dat eng is… Dat kan ik me in elk geval niet herinneren.'

'Die klinkt leuk! Kunnen we die lezen? Alsjeblieft?' vroeg Lana.

'Goed dan,' zei haar moeder. 'We gaan een stukje lezen en dan zien we wel of het geschikt is.'

En dit… Nou ja, dit is ongeveer wat ze las:

Er waren eens een koning en een koningin die ontzettend graag een kindje wilden. Maar hoe ze ook hoopten, een kindje kwam er niet. Na een tijdje lieten ze de hoop varen en wijdden ze zich in plaats daarvan aan een hobby. De koning organiseerde boogschietwedstrijden en de koningin begon met zwemmen in open water.

Het meisje dat in een sprookje viel 1-180_DEF.indd 26 28-08-2026 11:23

Lana is dol op verhalen. Vooral op de avonturen die ze samen met haar grote broer Harrison verzint. Maar dan vindt Harrison zichzelf ineens te oud voor verhaaltjes en moet Lana alleen spelen.

Tot ze op een dag een bizarre ontdekking doet in de nieuwe supermarkt van het dorp. Want daar, tussen de schappen, valt ze zomaar in... een écht sprookje!

Alleen is dit niet het sprookje zoals Lana het kent. Dit is echt. En veel gevaarlijker. De sprookjesfiguren hebben Lana's hulp hard nodig om een boze heks te verslaan, en eigenlijk ook die van Harrison.

Lukt het Lana om haar broer weer in verhalen te laten geloven? En op tijd?

BEN MILLER IS EEN BRITSE BESTSELLERAUTEUR, ACTEUR, REGISSEUR EN KOMIEK. ZIJN KINDERBOEKEN VERSCHENEN IN MAAR LIEFST ACHTTIEN TALEN.

DE VROLIJKE ILLUSTRATIES ZIJN GEMAAKT DOOR EMANUEL WIEMANS.

NUR 282

9 789029 737937

KokBoekencentrum.nl
UITGEVERS | UTRECHT